

między kulturowe dzieje(się)

Erasmus+

„Międzykulturowe dzieje (się)” to projekt wielostronnej wymiany młodzieży z Polski, Węgier i Białorusi, w którym uczestniczyło po 12 młodych ludzi i po 2 liderów z każdego kraju partnerskiego, w sumie 42 osoby.

Realizowany, w ramach programu Erasmus+, projekt trwał od 05.05 do 04.10.2017 r., natomiast międzynarodowa wymiana młodzieży odbyła się w dniach 16- 22 lipca 2017 r. w Europejskim Centrum Kształcenia i Wychowania OHP w Roskoszy.

Głównym celem projektu było promowanie różnorodności, dialogu międzykulturowego, wspólnych wartości wolności, tolerancji i poszanowania praw człowieka oraz integracja i zwiększenie poczucia solidarności z mniejszościami narodowymi, migrantami i uchodźcami poprzez wspólne działanie i rozbudzanie poczucia empatii.

Podczas pobytu w Roskoszy uczestnicy projektu przeprowadzili gry i zabawy integracyjne, zaprezentowali opracowane podczas fazy przygotowawczej informacje o mniejszościach narodowych, migrantach i uchodźcach w swych społecznościach lokalnych ukazujące prawdziwe historie mówiące o doświadczeniach, tesknotach i obawach wynikających z decyzji o migracji bądź uchodźctwie a także przeprowadzili debatę na temat praw człowieka i przeciwdziałania dyskryminacji i rasizmowi.

Niecodzienny charakter przybrały przygotowane przez młodzież warsztaty międzykulturowe, podczas których dokonano konfrontacji kultur obalając stereotypy i mity kulturowe oraz przeprowadzono pełną niespodzianek i zaskakujących zwrotów akcji grę symulacyjną „Z wizytą u Albatrosów” ukazującą jak łatwo jest źle zinterpretować inne, dziwne dla nas zachowania i zwyczaje oraz jak różne i skomplikowane mogą być inne kultury.

Pełen wrażeń był wyjazd do Warszawy, który rozpoczęły warsztaty na temat uchodźców i uchodźczyń w Polsce w Fundacji Ocalenie działającej na rzecz wspierania migrantów, dialogu międzykulturowego i wzmacniania społeczeństwa obywatelskiego. Po grze miejskiej uczestnicy projektu spotkali się z restauratorami prowadzącymi restauracje narodowe by podczas prowadzonych wywiadów dowiedzieć się kto korzysta najczęściej z oferty restauracji, jak wygląda promowanie różnorodności kulturowej poprzez kuchnię i czy spotkania przy jedzeniu są skuteczną metodą integracji wielokulturowej. Szczególnie w pamięci młodzieży zapadła wizyta i ciepłe przyjęcie w restauracji libańskiej „Le Cedre” oraz meksykańskiej „El Popo” gdzie szef kuchni, meksykanin Angel Aceves Vivanco, obszernie opowiadał o kuchni meksykańskiej oraz na oczach młodzieży przygotował specjalnie dla nich wyśmienite guacamole. Zwieńczeniem wyprawy do stolicy były międzykulturowe warsztaty kulinarne, które sprawiły uczestnikom projektu wiele radości, uświadomiły proces integracji wielokulturowej w kuchni a przede wszystkim nauczyły przygotowywania potraw stanowiących połączenie popularnych i doskonale kojarzonych kuchni świata, które nie byłoby możliwe gdyby nie chęć młodych kucharzy do otwarcia na inne kultury, tradycje kulinarne i odwaga do mieszania smaków świata.

Niesamowicie emocjonalny okazał się wyjazd do Ośrodka dla Cudzoziemców w Białej Podlaskiej, gdzie uczestnicy projektu podczas spaceru po ośrodku poznali warunki w jakich mieszkają uchodźcy a następnie przeprowadzili zajęcia integracyjne na świeżym powietrzu dla mieszkańców ośrodka zakończone słodkim poczęstunkiem. Malowanie twarzy, rozgrywki sportowe, zabawy z chustą animacyjną, zajęcia plastyczne, konkurs piosenki czy rysowanie kredą z największym entuzjazmem przyjęli najmłodsi mieszkańcy ośrodka, natomiast dorośli wyrażali wdzięczność za wspólnie spędzony czas, okazane zrozumienie i życzliwość oraz podarowaną radość i chwile beztroski ich pociechom.

W kolejnych dniach młodzież zorganizowała happening promujący dialog międzykulturowy i integrację z migrantami i uchodźcami oraz nagrała wspólnie z migrantami wideoklipy zawierające przepis i proces przygotowania potrawy będącej kulinarną wizytówką kraju, które są jednym z rezultatów projektu. Wspólne gotowanie na świeżym powietrzu wytworzyło radosną atmosferę międzykulturowego dialogu kulinarnego, którego efektem był polski bigos i kotlety schabowe, białoruski chłodnik z dranikami, ziemniaki w papryce po węgiersku gotowane w kociołku nad ogniskiem, kaukaskie manty i rosyjskie pierogi.

Podsumowaniem międzynarodowej wymiany młodzieży był piknik integracyjny przeprowadzony pod hasłem „Spotkanie kultur” z udziałem lokalnej społeczności i mediów a także poznanych mniejszości narodowych, migrantów i uchodźców. Młodzież opowiedziała o działaniach, osiągnięciach i wrażeniach dotyczących projektu i wymiany oraz przedstawiła galerię zdjęć. W dalszej części pikniku prezentowano kultury i specjały kuchni zarówno uczestników projektu jak też migrantów a najmłodszych zaproszono do wspólnej zabawy, rozgrywek sportowych i innych atrakcji przygotowanych przez uczestników projektu.

Międzynarodowa wymiana młodzieży zorganizowana w ramach projektu w Roskoszy była czas osobistego spotkania i poznania mniejszości narodowych, migrantów i uchodźców oraz zaproszenia ich do wspólnych działań, doświadczenia różnic i konfrontacji z nimi, czas inicjowania i podjęcia twórczych działań ukazujących poznane różnorodności wielokulturowe. Poprzez wspólne działanie i pozaformalne wzajemne uczenie uczestnicy mieli możliwość poznać nowe kultury i uszanować zaobserwowane różnice, spojrzeć na uchodźców i migrantów przez pryzmat ich osobistych historii a także zaakceptować i pogłębić zrozumienie dla ich sytuacji co w przyszłości przyczyni się do zaspokojenia potrzeb tych grup i zwiększenia świadomości społeczności lokalnej na ten temat.

„Międzykulturowe dzieje (się)” is a project of multilateral exchange of young people from Poland, Hungary and Belarus, in which participated 12 young people and 2 leaders from each partner country, a total of 42 people.

As a part of Erasmus+ programme, the project lasted from 5.05 to 4.10.2017, while the international youth exchange took place between 16 and 22 of July 2017 in the European Centre of Education and Upbringing OHP in Roskosz.

The main goal of the project was to promote diversity, international dialogue, common freedom values, tolerance and respect for human rights, as well as to integrate and enhance solidarity with national minorities, migrants and refugees through working together and awakening a sense of empathy.

During their stay in Roskosz, the project participants conducted various integration games, presented information they had gathered during the preparatory phase, about national minorities, migrants and refugees in their local communities, who shared their experiences, longings and fears arising from the decision to emigrate. There was also a debate about human rights and fighting discrimination and racism.

The youth prepared intercultural workshops of unusual character, during which a confrontation of cultures took place, breaking some stereotypes and cultural myths. There was also a full of surprises and unexpected twists simulation game “Visiting the Albatrosses”, showing how easy it is to misinterpret other, weird for us behaviours and customs, as well as how different and complex other cultures can be.

A trip to Warsaw turned out to be very eventful. It started out with workshops about refugees in Poland at the Fundacja Ocalenie, which supports migrants, intercultural dialogue and strengthening civil society. After a location-based game, project participants met with the restaurateurs running international restaurants to interview them about who most often visits the restaurant, how to promote cultural diversity through cuisine and if meetings over food are an effective method of multicultural integration. One of the most memorable moments was definitely a visit and a warm welcome in the Lebanese restaurant “Le Cdere” and Mexican “El Popo”, where the chef Angel Aceves Vivanco from Mexico talked about Mexican cuisine and prepared them a delicious guacamole. The culmination of the trip to the capital were intercultural culinary workshops, which gave the participants a lot of joy, made them aware of the process of multicultural integration in the kitchen, and above all, taught them how to prepare food that is a combination of popular and well known cuisine of the world, which would not have been possible without the desire of young cooks to open up to other cultures, culinary traditions and the courage to mix the flavours of the world.

A trip to the Centre for Foreigners in Biała Podlaska turned out to be incredibly emotional. Project participants during their walk around the centre learned about the conditions of refugee life and then carried out an outdoor integration class for the residents of the centre, with a sweet treat at the end. Face painting, sports games, Klanza sheet games, art classes, song contest or chalk painting, were most enthusiastically received by the youngest residents of the centre, while the adults expressed their gratitude for the time spent together, their understanding and kindness, as well as the joy and some carefree moments given to their children.

In the following days, young people organized a happening promoting the intercultural dialogue and integration with migrants and refugees. Together with migrants they recorded video clips containing the recipe and process of preparing signature dishes of the country, which are one of the results of the project. Cooking together, outdoors, created a joyful atmosphere of intercultural culinary dialogue, the effect of which was polish bigos and pork chops, Belarusian khaladnik, Hungarian potatoes with paprika cooked in a cauldron over the fire, Caucasian manti and Russian pielmieni.

International youth exchange was summarised by an integrated picnic held under the motto "Encounter of cultures" with the participation of the local community and media, as well as the national minorities, migrants and refugees encountered earlier. Young people talked about the activities, achievements and impressions of the project and exchange, and presented a photo gallery. In the next part of the picnic there was presented culture and cuisine of both project participants and the migrants, and the youngest attendees were invited to join the fun games, sport competitions and other attractions prepared by the participants of the project.

The international youth exchange organized as a part of the project in Roskosz was a time of personally encountering and getting to know national minorities, migrants and refugees, as well as an invitation to acting together, experiencing differences and confronting them, a time to initiate and take creative actions showing multicultural diversity. By acting together and non-formal mutual learning, the participants had a chance to learn about new cultures and respect the observed differences, look at the refugees and migrants through the prism of their own stories, accept and deepen their understanding for their situations, which will help to meet their needs and raise awareness of the local community on this subject in the future.

Akhmed

Czeczenia to mój ukochany kraj, ojczyzna a do tego niezwykle piękne miejsce! Oczywiście tęsknię za swoim krajem, za miejscami i osobami z rodziną, za świeżym górskim powietrzem. Niestety z niezależnych ode mnie przyczyn czy problemów jak by to nie określić, byłam zmuszona opuścić ukochane i bliskie dla mnie miejsce, gdyż pozostanie tam było niebezpieczne dla mojej rodziny.

Jestem w Polsce. Jest to miejsce zadziwiającego piękna i dobroci, nie żałuję przyjazdu tutaj. Są tu szerokie przestrzenie, ludzie są dobrzy i przyjaźni. Wszystko wokół zadbane i czyste, gdziekolwiek spojrzesz wszystko kwitnie i rozkwita, jakby to był kwiatowy raj. Dziękuję Polsce za gościnność – wszystko mi pasuje i jestem ze wszystkiego zadowolona! Jeszcze nauczę się języka i będzie łatwiej przyzwyczaić się do środowiska.

Akhmed – obywatelstwo Rosja, narodowość czeczeńska

Chechnya is my beloved country, my homeland, and a very beautiful place! Of course I miss my country, my family, the people and places, the fresh mountain air. Unfortunately for reasons beyond my control, I was forced to leave my beloved and dear to my heart place, as it was dangerous to stay there for my family.

I'm in Poland. It's a surprisingly beautiful and full of kindness place, I don't regret coming here. There are wide spaces, people are good and friendly. Everything is well-kept and clean, wherever you look everything blooms and blossoms, as if it's a floral paradise. Thank you Poland for your hostility, I'm happy about everything here! I will learn the language and it will be easier to get used to this environment.

Akhmed – Russian citizenship, Chechen nationality

Jen Lee Wywiad z cudzoziemką mieszkającą na Węgrzech

Oto wywiad z Jen Lee mieszkającą w Gyomaendrőd.

1. Skąd jesteś?

Pochodzę z Chin. Mieszkiałam w małym miasteczku niedaleko Pekinu. Przyjechałam tutaj za rodzicami.

2. Od jak dawna tu mieszksz?

Mieszkam tu razem z rodzicami od 2 lat.

Przed przeprowadzką tutaj, mieszkałyśmy też w Meksyku.

3. Jak zmieniło się twoje życie?

Zostałam kierowniczką naszego lokalnego sklepu.

Uczę się węgierskiego, lecz jest naprawdę trudny.

4. Jakie masz pozytywne i negatywne doświadczenia?

Ludzie tutaj są bardzo mili i przyjaźni dla obcokrajowców.

Jeśli czegoś nie wiem, pomagają mi.

Cieźko jest mi się z kimś zaprzyjaźnić, bo nie mówię po Węgiersku.

5. Co ci się podoba w Gyomaendrőd?

Gyomaendrőd jest ładnym, prowincjonalnym miasteczkiem, z mnóstwem rozlewisk, gdzie często łowię ryby z moim ojcem.

6. Co robisz w wolnym czasie?

Uwielbiam czytać i często też rozmawiam

z momi przyjaciółmi z Chin.

7. Jakie jest twoje przesłanie dla młodzieży?

Odpoczywajcie w wakacje.

I made my report with Jen Lee living in Gyomaendrőd.

1. Where do you come from?

I come from China. I lived near Beijing. It was a small town, and I came here after my parents.

2. How long have you been living here?

I've been living here for 2 years with my parents.

Before moving here, we lived in Mexico too.

3. How has your life changed?

I became the boss of our local shop.

I'm trying to study Hungarian, but it's really difficult for me.

4. What positive and negative experiences do you have?

People here are very kind and friendly with foreigners.

If I don't know anything, they help me.

I couldn't make friendships here, because I can't speak Hungarian.

5. What do you like in Gyomaendrőd?

Gyomaendrőd is a nice, provincial town with lots os backwaters, where I often fishing with my father.

6. What do you do in your free time?

I love reading and often chat with my friends living in China.

7. What's your message to the youngsters?

Relax in your summer holiday.

Thank you!

Dziękuję!

Anna

Jak została Pani uchodźczynią?

W którym roku? Dlaczego musiała Pani wyjechać?

Co mogło się stać i co się stało z tymi, którzy zostali?

Był ten Majdan na Ukrainie... Wszystko w zasadzie zaczęło się od tego Majdanu. Ukraina zachodnia chciała do Europy, a my byliśmy naturalnie bliżej Rosji. W 2014 roku zaczęli bombardować Donieck.

Bombardowanie zaczęło się w dniu kiedy rodziłam swoje dziecko. Dwa dni po porodzie wypisano mnie ze szpitala, ponieważ trwało bombardowanie. Z małym dzieckiem przyjechałam do domu. A dlaczego w ogóle wyjechaliśmy stamtąd? Dlatego, że mieszkałyśmy na trzecim piętrze, o godzinie 3 nad ranem zaczynał się ostrzał. Chwytałam mojego noworodka, który miał raptem 5-6 dni, chwytam go i biegnę do piwnicy... Czyli nie można było realnie żyć. Bomby przylatywały z różnych stron a my widzieliśmy to wszystko: ciężkie, lekkie, w zależności od działa. Nigdy w życiu nie myślałam, że będę odróżniać strzały z Gradu, z Huraganu i przymioty tych haubic. Czyli naprawdę życie stało się niemożliwe. Zebrałyśmy się i przyjechaliśmy tutaj - na Białorusię. Dlaczego akurat tu? Ponieważ mój ojciec jest Białorusinem. Urodził się we wsi Rawiny, tam się uczył i pracował. Przyjechaliśmy tutaj, mamy tutaj wielu krewnych, przyjechaliśmy więc tutaj... Kto został u nas w bloku? Pozostało tam niewielu ludzi. Większość z tych, którzy mieli pieniądze, wyjechała. Naturalnie, bez środków nie da się nigdzie wyjechać. Pozostali nasi sąsiedzi z drugiego piętra. Ale... Normalnie nie są wypłacane pensje. Pieniądzy brak. Gdzieś jakieś drobne zarobkowanie, jest zredukowane do minimum. Czyli ludzie żyją, jakoś żyją, jakoś chowają się w tej piwnicy i tak żyją. Być może nie mają małych dzieci jak ja...

Jak Państwo urządzili się na nowym miejscu?

Dlaczego zdecydowaliście się przyjechać właśnie na Białorusię?

Tak ogólnie biorąc, jak urządzaliśmy się na Białorusi? W celu pozostania tutaj musieliśmy ubiegać się o pobyt stały. Zezwolenie na pobyt stały wydaje się albo ze względu na obecność krewnych i bliskich, albo jak ja mam tutaj ojca Białorusina, więc zrobiliśmy dzięki tacie pobyt stały. Trzeba było jakoś zarabiać na życie, musiałam tutaj pójść do pracy. Moje dziecko miało tylko 10 miesięcy, kiedy poszłam do pracy, bo realnie nie miałam możliwości go wykarmić. Ukraina odmówiła wypłacania dodatku na wychowanie dziecka, nie dała mi ani grosza za urodzenie dziecka. Poszłam do pracy, złożyłam wszystkie dokumenty, zaczęto mi wypłacać dodatek na dziecko i otrzymuję pensję. Mam właśnie tak...

Kto udzielił pomocy? Jaki organizacje pomagały i w jaki sposób?

Jako pierwszy pomógł nam Czerwony Krzyż a później była jakaś wypłata czy to ze Szwajcarii, czy coś takiego... Na każdego członka rodziny dawano milion i trzysta tysięcy rubli [ok. 60 euro], to chyba na jedzenie i chyba milion pięćset tysięcy [ok. 65 euro] na ubrania. Czyli kupiliśmy dzięki temu jakieś tam rzeczy dla siebie na początek. Dalej też Czerwony Krzyż dawał moim rodzicom, gdyż są emerytami, dawano im po 200 rubli na trzy miesiące. Teraz nie mamy żadnych ulg, czy czegoś takiego, czyli nic nie dostajemy. Żyjemy jak potrafimy. Rodzice mają małą emeryturę, moja pensja oczywiście też jest mała ale żyjemy.

Czy planują Państwo powrócić do siebie?

Czy chcecie powrócić?

Bardzo chcę kiedyś powrócić na Ukrainę. Tutaj nie mogę się przyzwyczaić, są tutaj inni ludzie, inna kultura, nawet rozmowy są inne. Bardzo tęsknię za Ukrainą, za swoim domem. Mam w Doniecku mieszkanie trzypokojowe na obrzeżach miasta. Tutaj... jak by to powiedzieć ... tak, kupili dla nas dom za jakieś środki zebrane ale nie jest to nasz dom bliski sercu. Wszystko bliskie sercu pozostało na Ukrainie...

Anna

How did you become a refugee? In which year?

Why did you have to leave?

What could happen and what happened to those who stayed?

There was this Maidan in Ukraine ... Everything basically started with Maidan.

Western Ukraine wanted to Europe, and we were naturally closer to Russia.

In 2014 they began to bombard Donetsk. Bombing began the day I gave birth to my child. Two days after giving birth, I was discharged from the hospital because the bombing continued. I came home with a tiny baby. And why did we leave at all? Because, we lived on the third floor, at 3am, the fire started. I grabbed my newborn who was just 5-6 days old, I grabbed him and ran to the basement ... So it was impossible to live there normally.

Bombs would come from different sides and we saw everything: heavy, light, depending on the guns. Never in my life did I think that I would distinguish shots from the Grad, from the Hurricane and the arrivals of these howitzers. So really, living there was impossible. We collected some of our things and came here - to Belarus. Why here exactly? Because my father is Belarusian. He was born in the village of Rawina, where he studied and worked. We came here, we have many relatives here, so...

Who stayed in our block? Only a few people. Most of those who had money left. Naturally, without resources you cannot go anywhere. Our neighbours remained on the second floor. But...

Normally, salaries are not paid. Money is missing. There are some small earnings somewhere, reduced to a minimum. So people live, somehow live, somehow hide in the basement and live like that. Maybe they do not have babies like me ...

How are you doing in a new place?

Why did you decide to come to Belarus?

Generally, how are we doing in Belarus? In order to stay here we had to apply for permanent residence. Permission to stay permanently is issued either due to the presence of relatives and loved ones, or how I have a Belarusian father here, so he helped us get the permanent residence. It was necessary to make some living, I had to go to work here. My baby was only 10 months old when I went to work, because I really could not feed him. Ukraine refused to pay child allowance, did not give me a penny for giving birth to a child. I went to work, I submitted all the documents, started getting my child allowance and I have a salary. This is how it is...

Who helped you? What organizations and how?

The Red Cross was the first to help us, and then there was a paycheck, from Switzerland or something... A million and three hundred thousand rubles [about 60 euro] were given to each member of the family for food and I think one million five hundred thousand [about 65 euro] for clothes. So we managed to buy some stuff for ourselves to start with. The Red Cross also helped my parents, because they are retired, they were given 200 rubles for three months. Now we do not get anything. We live as we can. My parents have a small pension, my salary is also small, but we live.

Do you plan on going back to your country?

Do you want to return?

I really want to go back to Ukraine one day. I can't get used to living here, different people, different culture, even the conversations are different. I really miss Ukraine, my home. I have a three room apartment in Donetsk on the outskirts of the city. Here... how can I say this... yes, they got us a house from the raised funds, but it's not our dear home. All that's close to the heart remained in Ukraine...

Anna - Ukrainian nationality, currently resides in Belarus

Piotr

Witam! Przyjechałem do Polski ze wschodu Ukrainy na studia ponad 20 lat temu. Nie było łatwo z uwagi na moją słabą znajomość języka polskiego. Pochodzę z rodziny o polskich korzeniach, w której jednak po śmierci prababci nie było osób praktykujących język polski.

Otrzymałem stypendium i cieszyłem się, że mogę studiować na uniwersytecie, ale było ciężko w sensie rozumienia wielu wyrazów na różnych wykładach. Z tego powodu myślałem, że zrezygnuję ze studiów, ale spotkałem się z bardzo życzliwymi Polakami, którzy pomogli mi skoncentrować się na nauce i lepiej przygotować się do egzaminów na koniec pierwszego roku studiów. Pomoc i życzliwość wyczuwałem też wśród wykładowców, których nie zrażał mój akcent i ubogie słownictwo. Do dzisiaj wspominam ich szacunek i mówienie do mnie per „pan”. Bardzo mnie to podbudowywało, gdyż w ZSRR nie zwracano się do mnie w ten sposób. Tam musiałeś być kimś ważnym, by cię szanowano a tutaj w Polsce wystarczyło być człowiekiem. Również niezwykle zdziwił mnie głęboki szacunek do kobiety. Otrzymując pomoc w najtrudniejszych chwilach, wsparcie moralne i finansowe, wsparcie modlitwą i czynem, poznalem wielkie serce Polaków. Podczas rekolekcji wielkopostnych poznalem miłość mojego życia, moją obecną żonę. Teraz nasze dzieci mają serca patriotów Polski i wiary. Staliśmy się częścią rozmiodlonej i wiernej Bogu i Maryi społeczności polskiej. Udzieramy się dając pomoc przybywającym tutaj cudzoziemcom ze wschodu i potrzebującym. Przed rokiem gościliśmy u siebie uczestników Światowych Dni Młodzieży ze wschodu. Podtrzymujemy z nimi kontakt. Czasem mały gest, proste słowa wsparcia, wysłuchanie problemów drugiego człowieka wystarczą, by się wyprostować, poczuł się sobą, odnalazł się w życiu. Dziękuję Bogu za Polskę i Polaków!

Piotr (Biała Podlaska, Polska)

Hello! I came to Poland from the east of Ukraine over than 20 years ago, to study. It was not easy due to my poor knowledge of the Polish language. I come from a family with Polish roots, but after the death of my great-grandmother there was no one practicing Polish.

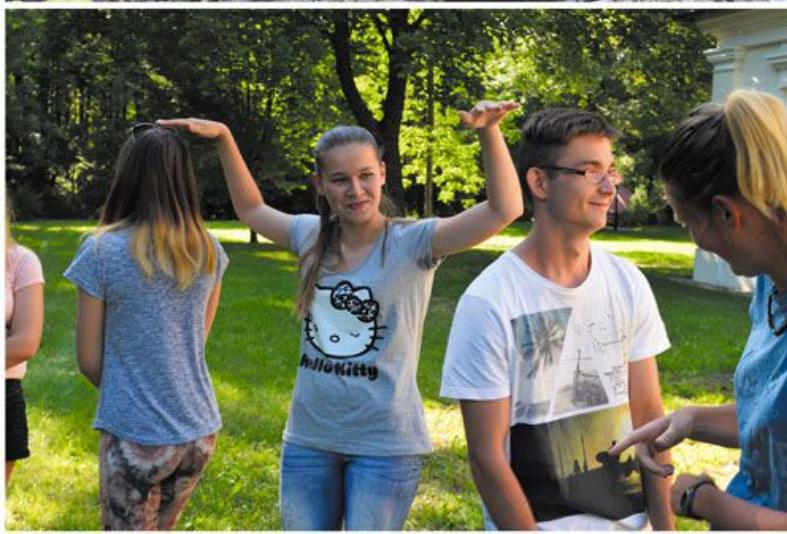
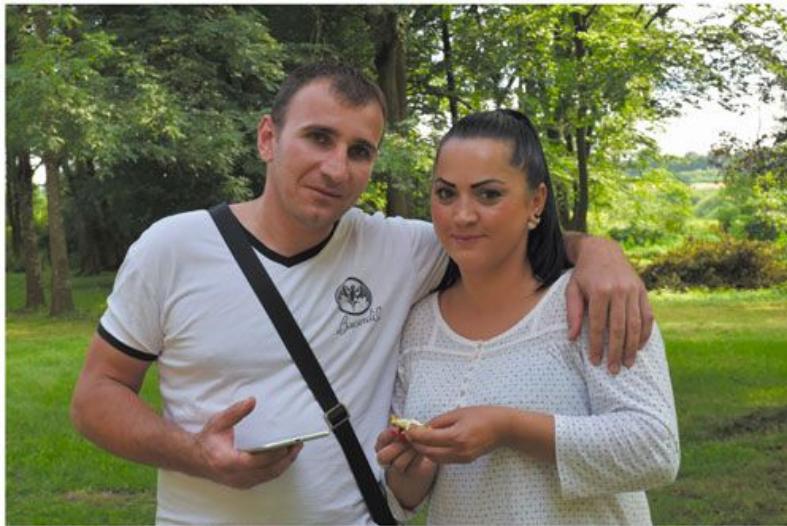
I received a scholarship and I was glad that I could study at university, but it was difficult to understand the vocabulary during some lectures. For that reason I thought about quitting college, but I met some really kind Poles, who helped me concentrate on my studies and prepare for the exams at the end of my first year of study. I could feel the help and kindness from lecturers as well, who did not get discouraged by my accent or poor vocabulary. To this day I remember their respect and addressing me per "Mr". It was very uplifting, as in the USSR no one addressed me this way. You had to be someone important to get some respect there, in Poland all you needed to do was to be human. I was also really surprised by the deep respect for women. Receiving help in the most difficult moments, moral and financial support, support of prayer and deed, I got to know the great heart of Poles. During the Lenten retreat I met the love of my life, who is now my wife. Now our children have faith and hearts of Polish patriots. We have become a part of the faithful to God and Mary Polish community. We are giving help to the foreigners coming here from the East and those in need. Last year we hosted attendees of World Youth Day from the East. We are still in touch with them. Sometimes a small gesture, simple words of support, listening to other person's problems, is enough to make him feel better, feel like himself, find himself in life. Thank God for Poland and Poles!

Piotr (Biała Podlaska, Poland)

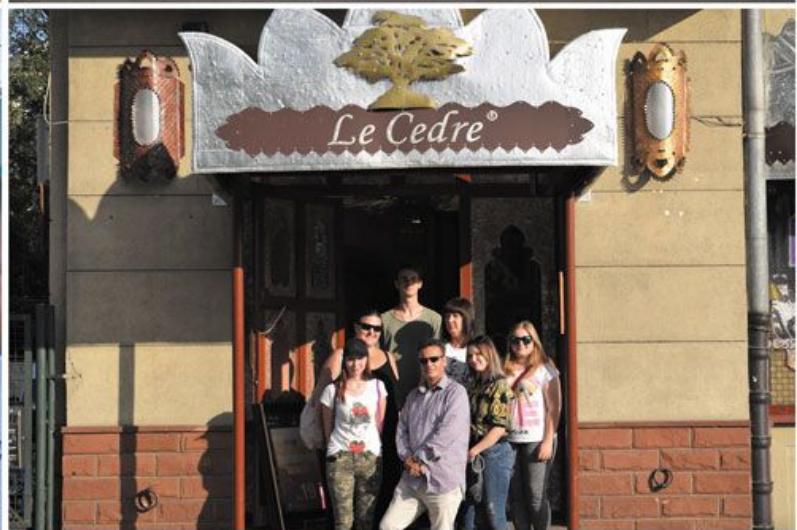

Rozmowa o migrantach i uchodźcach

Lekcja ma umożliwić młodzieży poznanie kluczowych informacji dotyczących sytuacji migrantów i uchodźców w danym kraju oraz rozwijać empatię do osób uciekających przed wojną lub pozostających w skrajnej sytuacji życiowej.

Proponowane cele

Młodzież:

- pozna definicję pojęć: uchodźca, migrant oraz nauczy się rozróżniać pojęcia,
- pozna kluczowe informacje dotyczące obecnego kryzysu postaw obywatelskich związanych z przybywaniem uchodźców do Europy,
- dostrzeże problemy uchodźców w obcym środowisku,
- stworzy podstawy integracji ze środowiskiem uchodźców i migrantów.

Metoda i forma pracy

Dyskusja, pogadanka, praca z tekstami źródłowymi, działanie praktyczne.

Materiały pomocnicze

- Podstawowe definicje (uchodźca, migrant),
- Rzetelne informacje o sytuacji uchodźców i migrantów w danym kraju,
- Folder oraz film będące rezultatami projektu "Międzykulturowe dzieje (się)"
- Tablica/flipchart,
- Kartki papieru A4, markery lub flamastry.

Czas trwania: 45 min.

Przebieg lekcji:

Część 1. Wprowadzenie

Zapoznaj młodzież z tematem i celami lekcji.

Część 2. Podstawowe pojęcia

Zapytaj młodzież dlaczego ludzie opuszczają własny kraj, ojczyznę. Podczas dyskusji zwracaj uwagę aby młodzież właściwie stosowała i rozróżniała pojęcia: migrant, banita, wygnaniec, emigracja zarobkowa.

Wprowadź termin „uchodźca” i poproś młodzież aby własnymi słowami wskazała różnice pomiędzy uchodźcą a migrantem. Wypowiedzi zapisz na tablicy.

Przedstaw młodzieży definicje pojęć uchodźca i migrant. Kartki z wypisanymi definicjami zawieś w widocznym miejscu w celu utrwalenia pojęć.

Część 2. Poznanie poziomu wiedzy uczniów na temat sytuacji uchodźców i migrantów w danym kraju.

Zapytaj młodzież co wiedzą na temat uchodźców i migrantów.

Możesz zastosować pytania pomocnicze:

- Skąd, z jakich krajów przybywają uchodźcy?
- Dlaczego opuścili swoje domy, ojczyzny?
- Dlaczego kierują się do danego kraju?

• Czy ktoś z młodzieży rozmawiał już kiedyś o uchodźcach i migrantach? Jakie słyszał opinie na ten temat?

Wypowiedzi zapisz hasłowo na tablicy pomijając powtarzające się opinie. Nie komentuj wypowiedzi i zadabaj aby pozostały również ich nie komentowali.

Część 3. Rzetelne informacje na temat uchodźców i migrantów.

Zapoznaj młodzież z faktami dotyczącymi uchodźców i migrantów w danym kraju. Przeczytaj przygotowany wcześniej tekst, raport poparty danymi dotyczącymi liczby uchodźców na świecie bądź wyniki badań opinii publicznej w danym kraju na temat sytuacji uchodźców i migrantów. Możesz posłużyć się rezultatami projektu „Międzykulturowe dzieje (się)” – wyświetl film lub przytocz zawarte w rezultatach osobiste historie i wspomnienia uchodźców i migrantów.

Po przeczytaniu tekstu poproś młodzież by jeszcze raz przyjrzała się wypowiedziom, które wcześniej zapisano na tablicy.

Wyjaśnij, że temat uchodźców budzi wiele kontrowersji ale nie można formułować opinii na podstawie pojedynczych zdarzeń niepotwierdzonych wiarygodnymi danymi bądź powieść zasłyszanych informacji, gdyż w ten sposób powstają stereotypy.

Zapytaj czy młodzież potrafi wskazać wśród zapisanych wypowiedzi informacje będące uogólnieniami bądź takie, które są sprzeczne z faktami.

Część 4. Jak mogę pomóc?

Uświadom młodzieży, że każdy uchodźca może nosić w sobie dramatyczne przeżycia lub wspomnienia. Sytuacja polityczna uchodźców jest często złożona i każdy z nich wymaga specjalistycznej opieki instytucji, które w danym kraju zostały w tym celu powołane. Na tej płaszczyźnie nie jesteśmy w stanie im pomóc ale możemy ułatwić adaptację w obcym dla nich kraju, nowym środowisku, w odmiennej kulturze.

Poproś młodzież aby wspólnie zastanowili się, a następnie wypisali na tablicy pomysły, jak każdy z nas w najprostszy sposób może pomóc uchodźcom bądź migrantom spotykając ich w swoim otoczeniu. Jako jeden z przykładów możesz pokazać fragmenty filmu lub folder ukazujące integrację uczestników projektu „Międzykulturowe dzieje (się)” ze środowiskiem migrantów, mniejszości narodowych i uchodźców poprzez wspólne działania projektowe. W ten sposób stworzycie swoiste podstawy okazania zrozumienia i nawiązania porozumienia będące początkiem integracji ze środowiskiem uchodźców i migrantów.

Część 5. Podsumowanie

Zapytaj młodzież, który fragment lekcji był dla niej szczególnie ważny, odkrywczy. Podziękuj im za owocną lekcję i doceń ich wysiłek oraz otwartość. Powiedz, co najbardziej ci się podobało w ich wypowiedziach (bez odnoszenia się do konkretnych osób).

Wskazówki dotyczące prowadzenia lekcji:

- Dostosuj scenariusz do potrzeb swoich rozmówców – każdy nauczyciel zna swoją młodzież i najlepiej potrafi dobrać dla niej odpowiedni materiał,
- Poznaj fakty, którymi możesz się posłużyć,
- Zrób miejsce na emocje- daj uczniom przestrzeń na refleksję nad ich własnymi emocjami i stosunkiem do przedstawionych informacji,
- Zadbaj o czas- podajemy przykładowy czas trwania lekcji, który możesz skrócić lub wydłużyć,
- Zachęcaj do aktywności i doceniaj każde wypowiedzi.

A conversation about migrants and refugees

The lesson is to enable young people learn key information on the situation of migrants and refugees in a given country and to develop empathy for those who are fleeing from war or live in extreme distress.

Proposed goals

Youth:

- learns the definition of terms: refugee, migrant, and learns to distinguish between these concepts,
- learns key information on the current crisis of civic attitudes towards refugees coming to Europe,
- sees the problems of refugees in a foreign environment,
- provides a basis for integration with the refugee and migrant communities.

Method and form of work

Discussion, talk, working with source texts, practical activities.

Auxiliary materials

- Basic definitions (refugee, migrant),
- Reliable information on the situation of refugees and migrants in the country,
- Folder and film developed as a result of the project "Międzykulturowe dzieje (się)"
- Board/flipchart,
- A4 paper sheets, markers.

Duration: 45 min.

Lesson plan:

Part 1. Introduction

Acquaint the youth with the subject and purpose of the lesson.

Part 2. Basic concepts

Ask the youth why people leave their own country, their homeland. During the discussion, pay close attention to how young people use and distinguish between concepts: migrant, outlaw, exile, labour migration, and make sure they apply them properly.

Enter the term "refugee" and ask the youth to indicate in their own words the difference between the refugee and the migrant. Write down the statements on the blackboard.

Give them definitions of the concepts of refugee and migrant. Keep the notes with the definitions out in a prominent place to consolidate the concepts.

Part 2. Learning about students' knowledge of the situation of refugees and migrants in a given country.

Ask the youth what do they know about refugees and migrants.

You can use auxiliary questions:

- Where (from which countries) do refugees come from?
- Why did they leave their homes, homelands?
- Why do they go to a particular country?
- Have they ever talked about refugees and migrants? What did they hear about this?

Write the key words on the board omitting repetitive opinions.

Do not comment on the statements and make sure others do not comment on them either.

Part 3. Reliable information on refugees and migrants.

Acquaint the youth with facts about refugees and migrants in your country. Read the previously prepared text, the report supported by data on the number of refugees in the world or the results of national opinion polls on the situation of refugees and migrants. You can use the results of the "Międzykulturowe dzieje (sie)" project- show the video or cite personal stories and memories of refugees and migrants.

After reading the text, ask young people to look once again at the statements they have previously written on the board.

Explain that the topic of refugees raises a lot of controversy, but they should not formulate their opinion on the basis of individual events unacknowledged by reliable data, nor duplicate heard information, as this is how stereotypes are created.

Ask if they are able to indicate among the written statements which information is generalized or contradictory to the facts.

Part 4. How can I help?

Educate youth that each refugee can have some dramatic experiences or memories. The political situation of refugees is often complex and each of them requires specialized care from the institutions that have been appointed for that purpose in a given country. We are not able to help them in this area, but we can help them adapt in a foreign for them country, new environment, different culture.

Ask the students to think together and then write down ideas on the board, how each one of us in the easiest way can help refugees or migrants, when encountering them in their environment. As an example, you can show the film or folder about the integration of the participants of the "Międzykulturowe dzieje (sie)" project with the migrants, national minorities and refugees, through working together on the project. In this way, you will create a basis for understanding and communication, which is the beginning of integration with the refugee and migrant community.

Part 5. Summary

Ask young people which part of the lesson was particularly important to them. Thank them for a successful lesson and appreciate their effort and openness. Say what you liked best about their statements (without referring to specific people).

Tips on conducting the lesson:

Customize the script to the needs of your interlocutors- each teacher knows his or her students and is best at selecting the right material for them,

- Get to know the facts you can use,
- Make room for emotions- give students space to reflect on their own emotions and their relationship to the information presented,
- Pay attention to the time – we give you an example lesson duration that you can shorten or extend,
- Encourage activity and appreciate every statement.

Uczestnicy projektu/Project participants: Grzegorz Jurkiewicz, Katarzyna Krasuska, Sylwia Krzyżanowska, Aleksandra Białowąs, Agnieszka Czerwińska, Jowita Steciuk, Kamila Jańczuk, Grzegorz Jurkiewicz, Michał Sobochowicz, Łukasz Sadecki, Piotr Ajziuk, Jakub Kościuczyk, Karol Szymczuk, Lévai Szeréna Erzsébet, Kónya Réka Judit, Csiléz Nikolett, Virág Nikolett, Soczó Orsolya, Virág Alexandra, Tarsoly Zoltán, Rák Ramón, Kriszt György, Török Zalán, Varjú Dániel, Varjú Gergő, Tanya Olesiyuk, Valentina Sytenko, Alexandra Zhiharko, Nazar Mychko, Alexandr Verenich, Yana Gerasimik, Pavel Yalovoy, Rodion Mirkhuk, Polina Shutko, Kseniya Aksiutskik, Alexandr Fadeev, Lushkevich Pavel

Liderzy/Leaders: Edyta Trębicka, Maja Hince, Krisztina Komoczi, Varjúné Kovács Edit Mária, Pitsko Petr, Kuprianuk Volha

Koordynator projektu/Project coordinator: Małgorzata Zając

Składamy serdeczne podziękowania/We would like to cordially thank:

Pracownikom i mieszkańcom Otwartego Ośrodka dla Cudzoziemców w Białej Podlaskiej, Fundacji Ocalenie w Warszawie, właścicielom, menedżerom oraz personelowi restauracji meksykańskiej El Popo w Warszawie na czele ze znakomitym i charyzmatycznym szefem kuchni Angelem Acevesem Vivanco, menedżerowi Jamalowi Ayed wraz z personelem baśniowej restauracji libańskiej Le Cedre w Warszawie, Magdalene Osmulskiej instruktorki ZPiT Podlasciacy, Mariuszowi Maksymiukowi, Małgorzacie Mierko, Sergiuszowi Nikitinowi, Renacie Golczewskiej, Elżbiecie Maliszewskiej, Ewie Niemyskiej oraz wszystkim, którzy pomogli w realizacji projektu.

Projekt „Międzykulturowe dzieje (się)” Program Erasmus +
Akcja KA1 - Mobilność edukacyjna 05.05.2017 r. – 04.10.2017 r.
Międzynarodowa wymiana młodzieży - ECKiW OHP w Roskoszy, 16-22.07.2017 r.

Project „Międzynarodowe dzieje (się)” Programme Erasmus +
Action KA1 - Learning Mobility of Individuals 05.05.2017 r. – 04.10.2017 r.
International youth exchange - ECKiW OHP in Roskoš, 16-22.07.2017 r.

Organizacja goszcząca/Host organisation:
POLSKA/POLAND

EUROPEJSKIE CENTRUM KSZTAŁCENIA I WYCHOWANIA OHP W ROSKOSZY
Roskoš 23, 21-500 Biała Podlaska
eckiw-roskosz.ohp.pl

Organizacje partnerskie/Sending organisations:
WĘGRY/HUNGARY

DÉL-ALFÖLD - EURÓPAI UNIÓN GAZDASÁGI, KULTURÁLIS, OKTATÁSI,
INTEGRÁCIÓS EGYÜTTMŰKÖDÉST KOORDINÁLÓ KÖZHASZNÚ EGYESÜLET
rue Vasarteri 23, 5500 Gyomaendrőd

BIAŁORUŚ/BELARUS
PUBLIC ASSOCIATION "BELARUSIAN REPUBLICAN YOUTH UNION"
40 K.Marx Str., 220030 Mińsk
www.brsm.by

Publikacja sfinansowana z funduszy Komisji Europejskiej w ramach programu Erasmus+
Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej.
Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja
Programu Erasmus+ nie ponosi odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.
PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Publication financed with funds from the European Commission under the Erasmus +
This publication has been realized with the financial support of the European Commission . This publication reflects the views only of the authors and the European
Commission and the National Agency for Erasmus + no responsibility for the information contained therein.

FREE PUBLICATION

Erasmus+